

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a sudcov JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu **R.Z.**, zastúpeného **JUDr. J.P.**, advokátom v B, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-104/PK-2007 zo 14. augusta 2007 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 338/2007-92 z 25.septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 338/2007-92 z 25. septembra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-104/PK-2007 zo 14.augusta 2007, ktorým žalovaný zamietol návrh na obnovu konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a potvrdil napadnuté prvostupňové rozhodnutie.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 48 ods. 3 písm. g/, § 192 ods. 1 písm.. e/, § 245 ods. 1, 2 a 3, § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) stotožniac sa s názorom

žalovaného, že obnovou konania sa odstraňujú alebo naprávajú skutkové omyly, teda nedostatky v skutkovom zistení, pričom v zmysle ustanovenia § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. povolenie obnovy konania vyžaduje dodatočné zistenie mimoriadne závažných okolností, ktoré odôvodňujú podstatne priaznivejšie rozhodnutie v prospech žalobcu. Za takéto okolnosti ale nie je možné považovať rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 1 To 47/05 z 26. októbra 2005, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby Vojenskej obvodnej prokuratúry v Bratislave č. OPv 477/03 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 trestného zákona.

Súd poukázal na to, že napriek tomu, že konanie žalobcu, pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, nie je trestným činom, je naďalej takým konaním, ktorým je uvedené prepustenie odôvodnené. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nie je zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijaté personálne opatrenie, a predmetné personálne opatrenie nezávisí na rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. Protiprávnym konaním, pre ktoré bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, nebol trestný čin, ale samotný právny úkon ohrozovania manželky služobnou zbraňou, čo zakladá dôvod na ukončenie služobného pomeru, nakoľko spoločenská požiadavka na bezúhonnosť policajta a na jeho charakterové vlastnosti je veľmi vysoká. Krajský súd bol názoru, že v predmetnom konaní neboli zistené žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Okolnosti uvádzané žalobcom podľa názoru súdu v jeho návrhu na obnovu konania nie sú novými skutočnosťami v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 245 ods. 1 a ani neumožňujú priaznivejšie rozhodnutie v jeho prospech. Rozhodnutie nadriadeného v personálnych veciach (s výnimkou § 192 ods. 1 písm. f/ zákona č. 73/1998 Z.z.) nie je závislé od rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní. Oslobodzujúci rozsudok Krajského súdu v Nitre, na ktorý žalobca poukazuje, v čase uskutočňovania konania o jeho prepustení neexistoval. Podľa názoru krajského súdu oslobodením žalobcu spod obžaloby pre trestný čin, bola vyriešená len otázka jeho trestno-právnej zodpovednosti. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil konkrétneho trestného činu. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že Krajský súd v Nitre pri svojom rozhodovaní použil zásadu „in dubio pro reo“, ktorá vyplýva z ust. § 2 ods. 2 trestného poriadku a prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu. Súd prvého stupňa však poukázal na skutočnosť, že dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru bola skutočnosť, že zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Toto konanie spočívalo v tom, že poškodenú ohrozoval služobnou zbraňou a vyhrážal sa jej zabitím. Dôvody prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. preto musia byť dané v okamihu prepustenia bez ohľadu na možný budúci výsledok trestného konania. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom teda nemusí byť trestným činom. Konanie

vo veci prepustenia príslušníka Policajného zboru prebieha nezávisle od trestného konania. Zákon č. 73/1998 Z.z. je vybavený kompetenciou konať v personálnych veciach samostatne, bez povinnosti vyčkať na výsledok trestného konania. Oslobodzujúci rozsudok ešte neznamená, že sa žalobca nedopustil porušenia služobnej disciplíny. Napadnutým rozhodnutím nebola žalobcovi vyslovená vina zo spáchania trestného činu, ale bolo iba rozhodnuté o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Krajský súd ďalej poukázal i na to, že žalobca doplnil žalobu dňa 30.10.2007, ale súd sa dôvodmi uvedenými v doplnenej žalobe nezaoberal s poukazom na ustanovenie § 250b ods. 1 OSP, pretože doplnenie žaloby bolo podané po lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni.

Výrok o trovách konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 OSP s ohľadom na neúspech žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu aj náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania. Svoje odvolanie odôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP. Podľa názoru žalobcu súd nesprávne právne posúdil vec, keď sa v napadnutom rozsudku priklonil k právnemu názoru žalovaného o rozdielnosti skutkov v trestnom konaní a v konaní žalovaného, pričom v napadnutom rozsudku neuviedol, o aké protiprávne konanie žalobcu by sa malo jednať. Jediné údajné protiprávne konanie (zranenie i nebezpečné vyhrážanie zbraňou) už trestný súd uzavrel tak, že skutok sa nestal. Ak sa protiprávne konanie žalobcu nestalo, nemôže byť hodnotené tak, že to síce nie je trestný čin, ale súčasne je to dôvod na prepustenie žalobcu zo služieb PZ. Žalobca má za to, že v prípade povolenia obnovy konania by jediný dôkaz (na základe ktorého bol žalobca prepustený zo služieb PZ), ktorý sa v trestnom konaní inými dôkazmi vyvrátil, ťažko mohol byť dôkazom na tak závažné rozhodnutie, ako je prepustenie žalobcu zo služieb PZ a žiaden iný dôkaz preukazujúci protiprávne konanie žalobcu neexistuje. Vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru žalobcu dostatočne odôvodňujú reálny predpoklad podstatne priaznivejšieho rozhodnutia v jeho prospech.

Ďalej žalobca namietal, že súd výrok svojho rozhodnutia oprel o dôkazy, ktoré sú v priamom rozpore so skutkovým stavom a s preukázaným konaním žalovaného a odporujú dôkazom, ktoré boli do konania predložené žalobcom spolu so žalobou a následne i v konaní pred prvostupňovým súdom, pričom tieto dôkazy neboli prvostupňovým súdom ani spochybnené, ani hodnotené a nedbalo sa na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chráneným záujmom žalobcu a bola dodržaná zásada zákonnosti a spravodlivosti.

Ďalší obsah odvolania žalobcu je v plnom rozsahu totožný s obsahom podanej žaloby.

Žalovaný sa podaním zo dňa 31. októbra 2008 k odvolaniu písomne vyjadril navrhujúc napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Žalovaný uviedol, že zákonné predpoklady prepustenia zo služobného pomeru musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku eventuálneho trestného konania. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. Sankciu za zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou. Žalovaný iba rozhodol o ďalšom zotrvaní žalobcu v služobnom pomere príslušníka PZ, pričom v konaní o prepustení príslušníka PZ zo služobného pomeru sa prezumpcia nevinu neuplatňuje.

Žalovaný ďalej uviedol, že predpokladom uplatnenia obnovy konania je objavenie nových skutočností, ktoré existovali v čase uskutočňovania pôvodného konania, ale účastník ich bez svojej viny nemohol použiť a tieto preukazujú, že skutočný stav veci nebol dostatočne zistený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisu je zrejmé, že žalobca podrobil súdnemu prieskumu rozhodnutie správneho orgánu, ktorým nepovolil obnovu konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Železničnej polície, pretože neboli splnené podmienky na obnovu konania ustanovené v § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia, ktorým potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o nepovolení obnovy konania a zamietol odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, nesúhlasil s názorom žalobcu, že zastavenie trestného stíhania voči nemu podľa § 172 ods. 1 písm. c/ zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný zákon) je dôvodom na obnovu konania podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko nemá vplyv na dôkazy rozhodujúce pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Zdôraznil, že dôvody, pre ktoré bol žalobca prepustený zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z., boli zistené orgánmi Železničnej polície nezávisle od orgánov činných v trestnom konaní a konanie o prepustenie účastníka konania zo služobného pomeru prebehlo nezávisle od trestného konania, pričom žalobca nebol prepustený zo služobného pomeru policajta z dôvodu spáchania trestného činu, ale pre porušenie služobnej prísahy a základných povinností policajta hrubým spôsobom podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z.

Obnovu konania upravuje zákon č. 73/1998 Z. z. v ustanovení § 245 ods. 1, podľa ktorého ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na návrh

právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa ods. 3, 4, 5 citovaného ustanovenia v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas. Proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad). Ak sa dôvod obnovy konania týka aj rozhodnutia odvolacieho orgánu, o obnove konania rozhoduje tento orgán; v ostatných prípadoch uskutočňuje obnovu konania oprávnený orgán.

Povolenie obnovy konania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyžaduje dodatočné zistenie mimoriadne závažných skutočností, ktoré odôvodňujú podstatne priaznivejšie rozhodnutie v prospech policajta. Až vtedy môže oprávnený orgán na jeho návrh zrušiť právoplatné rozhodnutie a rozhodnúť vo veci samej. Pre posúdenie „novosti“ skutočností alebo dôkazov je rozhodujúce, že ich účastník nemohol ešte v čase pôvodného konania uplatniť, napríklad v odvolaní, t.j. do okamihu kým mu márne uplynula lehota na podanie odvolania alebo ešte v priebehu odvolacieho konania, t.j. do vyhlásenia odvolacieho rozsudku. Takýmito okolnosťami ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je oslobodzujúci rozsudok voči jeho osobe, ako to správne konštatoval krajský súd a aj žalovaný správny orgán.

Odvolací súd pritom poukazuje na to, že napriek tomu, že konanie žalobcu, pre ktoré bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka Železničnej polície, nie je trestným činom, je naďalej takým konaním, ktorým je uvedené prepustenie odôvodnené. Oslobodzujúcim rozsudkom bola vyriešená len otázka trestno-právnej zodpovednosti žalobcu, čo v danom prípade nemôže ovplyvniť platnosť rozhodnutia o prepustení menovaného zo služobného pomeru. Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že skutok sa nestal sa uplatní vtedy, ak na základe výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, súd nemôže urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe. To však nič nemení na skutočnosti, že otázka trestno-právnej zodpovednosti nie je zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijaté personálne opatrenie a predmetné personálne opatrenie nezávisí od rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. S týmito námietkami sa už v podstate vypořiadal aj krajský súd a odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP na podrobné odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia poukazuje.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi nepriznal ich náhradu preto, že nebol v tomto konaní úspešný, a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli a ani ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 6. mája 2009

JUDr. Jana B a r i c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth